



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IV — Nr. 244

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÎRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 1 octombrie 1992

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
103. — Lege privind dreptul exclusiv al cultelor religioase pentru producerea obiectelor de cult	1—2	104. — Lege pentru modificarea și completarea Codului penal, a Codului de procedură penală și a altor legi, precum și pentru abrogarea Legii nr. 59/1968 și a Decretului nr. 218/1977	2—14
192 — Decret pentru promulgarea Legii privind dreptul exclusiv al cultelor religioase pentru producerea obiectelor de cult	2	193. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Codului penal, a Codului de procedură penală și a altor legi, precum și pentru abrogarea Legii nr. 59/1968 și a Decretului nr. 218/1977	15

★

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind dreptul exclusiv al cultelor religioase pentru producerea obiectelor de cult

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Biserica Ortodoxă Română și celelalte culte religioase au, în exclusivitate, dreptul de producere și valorificare a obiectelor și veșmintelor de cult, precum și de tipărire a cărților de cult, a celor teologice sau cu conținut bisericesc, necesare practicării cultului.

Prin *obiecte de cult*, în sensul prezentei legi, se înțeleg vasele liturgice, icoanele metalice sau litografiate, crucile, crucifixe, mobilierul bisericesc, cruciulițele și medalioanele cu imagini religioase specifice cultului, obiectele de colportaj religios și altele asemenea. Se asimilează obiectelor de cult și calendarele religioase, precum și produsele necesare exercitării activității de cult, cum ar fi tămâia și lumînările, cu excepția celor decorative și a celor pentru nunți și botezuri.

Prin *veșminte de cult*, în sensul prezentei legi se înțeleg și stofele și broderiile specifice, necesare realizării veșmintelor respective.

De asemenea, se asimilează obiectelor de cult tipăriturile de cult, manualele și cursurile teologice necesare desfășurării activității din instituțiile de învățământ religios ale cultului respectiv.

Art. 2. — Producerea sau valorificarea bunurilor prevăzute la art. 1 de către alte persoane, fizice sau juridice, decât cultele religioase se poate face numai cu autorizarea lor prealabilă, dată în condițiile stabilite de către fiecare cult în considerarea propriei sale exclusivități.

Art. 3. — Ilustratele, pliantele, albumele de artă și filmele prezentând lăcașuri de cult sau obiecte de artă bisericească, cu excepția celor care fac parte din patrimoniul cultural național, se pot realiza numai cu acordul cultului respectiv.

Art. 4. — Încălcarea prevederilor art. 1 constituie contravenție, dacă fapta, potrivit legii, nu este infrac-

și se sancționează cu amendă de la 100.000 lei la 500.000 lei.

Contravenția se constată și amenda se aplică de către organele de poliție, primăriei sau organele de

control ale Ministerului Economiei și Finanțelor.

Art. 5. — Producerea și valorificarea obiectelor și produselor necesare activității de cult prevăzute la art. 1 sînt scutite de la impozitare.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 7 iulie 1992, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

MARȚIAN DAN

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 8 septembrie 1992, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI

academician ALEXANDRU BÎRLĂDEANU

București, 22 septembrie 1992.

Nr. 103.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind dreptul exclusiv al cultelor religioase pentru producerea obiectelor de cult

În temeiul art. 77 alin. (1) din Constituția României, promulgăm Legea privind dreptul exclusiv al cultelor religioase pentru producerea obiectelor de cult și dispunem publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 19 septembrie 1992.

Nr. 192.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea Codului penal, a Codului de procedură penală și a altor legi, precum și pentru abrogarea Legii nr. 59/1968 și a Decretului nr. 218/1977

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Codul penal se modifică și se completează după cum urmează :

1. Articolul 18¹ alineatul 3 va avea următorul cuprins :

„În cazul faptelor prevăzute în prezentul articol, procurorul sau instanța aplică una din sancțiunile cu caracter administrativ prevăzute de art. 91.“

2. Articolul 53 punctul 1 litera b) va avea următorul cuprins :

„b) amendă de la 10.000 la 300.000 lei.“

3. Articolul 63 alineatele 2 și 3 vor avea următorul cuprins :

„Ori de câte ori legea prevede că o infracțiune se pedepsește numai cu amendă, fără a-i arăta limitele, minimul special al acesteia este de 15.000 lei, iar maximul de 75.000 lei.

Cînd legea prevede pedeapsa amenzii fără a-i arăta limitele, alternativ cu pedeapsa închisorii de cel mult 1 an, minimul special al amenzii este de 25.000 lei și maximul special de 100.000 lei, iar cînd prevede pedeapsa amenzii alternativ cu pedeapsa închisorii mai mare de 1 an, minimul special este de 40.000 lei și maximul special de 200.000 lei.“

4. Articolul 71 alineatul 3 va avea următorul cuprins :

„Dispozițiile alin. 1 și 2 se aplică și în cazul cînd s-a dispus executarea pedepsei la locul de muncă, cu excepțiile prevăzute în art. 86⁸, interzicerea drepturilor prevăzute în art. 64 lit. d) și e) fiind lăsată la aprecierea instanței.“

5. Articolul 76 alineatul 1 literele e) și f) vor avea următorul cuprins :

„e) cînd minimul special al pedepsei închisorii este de 3 luni sau mai mare, pedeapsa se coboară sub acest minim, pînă la minimul general, sau se aplică o amendă care nu poate fi mai mică de 25.000 lei; iar cînd minimul special este sub 3 luni, se aplică o amendă care nu poate fi mai mică de 20.000 lei;”

f) cînd pedeapsa prevăzută de lege este amenda, aceasta se coboară sub minimul ei special, putînd fi redusă pînă la 15.000 lei în cazul cînd minimul special este de 40.000 lei sau mai mare, ori pînă la minimul general, cînd minimul special este sub 40.000 lei.“

6. Articolul 81 alineatele 1, 2 și 3 vor avea următorul cuprins :

„Instanța poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o anumită durată, dacă sînt întrunite următoarele condiții :

a) pedeapsa aplicată este închisoarea de cel mult 3 ani sau amendă ;

b) infractorul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa închisorii mai mare de 6 luni, afară de cazul cînd condamnarea intră în vreunul dintre cazurile prevăzute în art. 38 ;

c) se apreciază că scopul pedepsei poate fi atins chiar fără executarea acesteia.

Suspendarea condiționată a executării pedepsei poate fi acordată și în caz de concurs de infracțiuni, dacă pedeapsa aplicată este închisoarea de cel mult 2 ani și sînt întrunite condițiile prevăzute în alin. 1 lit. b) și c).

În cazul condamnării pentru o infracțiune prin care s-a produs o pagubă, instanța poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei numai dacă paguba a fost integral reparată pînă la pronunțarea hotărîrii.“

7. Articolul 85 alineatul 3 va avea următorul cuprins :

„În cazurile prevăzute în alin. 1, dacă pedeapsa rezultată în urma contopirii nu depășește 2 ani, instanța poate aplica dispozițiile art. 81. În cazul cînd se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei, termenul de încercare se calculează de la data rămînerii definitive a hotărîrii prin care s-a pronunțat anterior suspendarea condiționată a executării pedepsei.“

8. Secțiunea III¹ din capitolul V al titlului III din partea generală va avea următorul cuprins :

„Secțiunea III¹

Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere

Condițiile de aplicare a suspendării executării pedepsei sub supraveghere

Art. 86¹. — Instanța poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, dacă sînt întrunite următoarele condiții :

a) pedeapsa aplicată este închisoarea de cel mult 4 ani ;

b) infractorul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa închisorii mai mare de un an, afară de cazurile cînd condamnarea intră în vreunul dintre cazurile prevăzute în art. 38 ;

c) se apreciază, ținînd seama de persoana condamnatului, de comportamentul său după comiterea faptei, că pronunțarea condamnării constituie un avertisment pentru acesta și, chiar fără executarea pedepsei, condamnatul nu va mai săvîrși infracțiuni.

Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere poate fi acordată și în cazul concursului de infracțiuni, dacă pedeapsa aplicată este închisoarea de cel mult 3 ani și sînt întrunite condițiile prevăzute în alin. 1 lit. b) și c).

Dispozițiile art. 81 alin. 3 și 4 se aplică și în cazul suspendării pedepsei sub supraveghere.

Termenul de încercare

Art. 86². — Termenul de încercare în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere se compune din quantumul pedepsei închisorii aplicate, la care se adaugă un interval de timp, stabilit de instanță, între 2 și 5 ani.

Dispozițiile art. 82 alin. 3 se aplică în mod corespunzător.

Măsurile de supraveghere și obligațiile condamnatului

Art. 86³. — Pe durata termenului de încercare, condamnatul trebuie să se supună următoarelor măsuri de supraveghere :

a) să se prezinte, la datele fixate, la judecătorul desemnat cu supravegherea lui sau la alte organe stabilite de instanță ;

b) să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea ;

c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă ;

d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

Datele prevăzute la alin. 1 lit. b), c) și d) se comunică persoanelor sau organelor stabilite la lit. a).

Instanța poate să impună condamnatului respectarea uneia sau a mai multora din următoarele obligații :

a) să desfășoare o activitate sau să urmeze un curs de învățămînt ori de calificare ;

- b) să nu schimbe domiciliul sau reședința avută ori să nu depășească limita teritorială stabilită, decît în condițiile fixate de instanță ;
- c) să nu frecventeze anumite locuri stabilite ;
- d) să nu între în legătură cu anumite persoane ;
- e) să nu conducă nici un vehicul sau anumite vehicule ;
- f) să se supună măsurilor de control, tratament sau îngrijire, în special în scopul dezintoxicării.

Supravegherea executării obligațiilor stabilite de instanță conform alin. 3 lit. a)—f) se face de organele prevăzute la alin. 1 lit. a) și aceleași organe sesizează instanța în caz de neîndeplinire a obligațiilor pentru luarea măsurilor în condițiile art. 86⁴ alin. 2.

Revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere

Art. 86⁴. — Dispozițiile art. 83 și 84 se aplică în mod corespunzător și în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

Dacă cel condamnat nu îndeplinește măsurile de supraveghere prevăzute de lege ori obligațiile stabilite de instanță, aceasta poate să revoce suspendarea executării pedepsei dispunînd executarea în întregime a pedepsei, sau să prelungească termenul de încercare cu cel mult 3 ani.

Anularea suspendării executării pedepsei sub supraveghere

Art. 86⁵. — Dispozițiile art. 85 alin. 1 și 2 se aplică în mod corespunzător și în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În cazurile prevăzute în art. 85 alin. 1, dacă pedeapsa rezultată în urma contopirii nu depășește 3 ani, instanța poate aplica dispozițiile art. 86¹. În cazul cînd se dispune suspendarea pedepsei sub supraveghere, termenul de încercare se calculează de la data rămînerii definitive a hotărîrii prin care s-a pronunțat anterior suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Reabilitarea în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere

Art. 86⁶. — Dacă cel condamnat nu a săvîrșit din nou o infracțiune înăuntrul termenului de încercare și nici nu s-a pronunțat revocarea suspendării executării pedepsei în baza art. 86⁴, el este reabilitat de drept.“

9. După secțiunea III¹, introdusă prin prezenta lege, se introduce secțiunea III², cu următorul cuprins :

„Secțiunea III²

Executarea pedepsei la locul de muncă

Condiții de aplicare

Art. 86⁷. — În cazul în care instanța, ținînd seama de gravitatea faptei, de împrejurările în care a fost comisă, de conduita profesională și generală a făptuitorului și de posibilitățile acestuia de reeducare, apreciază că sînt suficiente temeiuri ca scopul pedepsei să fie atins fără privire de libertate, poate dispune executarea pedepsei în unitatea în care condamnatul își desfășoară activitatea sau în altă unitate, în toate cazurile cu acordul scris al unității și dacă sînt îndeplinite următoarele condiții :

- a) pedeapsa aplicată este închisoare de cel mult 5 ani ;
- b) cel în cauză nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa închisorii mai mare de 1 an, afară de cazul cînd condamnarea intră în vreunul din cazurile prevăzute în art. 38.

Executarea pedepsei la locul de muncă poate fi dispusă și în caz de concurs de infracțiuni dacă pedeapsa aplicată pentru concursul de infracțiuni este de cel mult 3 ani închisoare și sînt îndeplinite celelalte condiții prevăzute în alineatul precedent.

Executarea pedepsei la locul de muncă nu poate fi dispusă în cazul infracțiunilor intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 10 ani, precum și în cazul infracțiunilor de vătămare corporală gravă, loviri sau vătămări cauzatoare de moarte, viol, tilhărie și tortură.

Dispozițiile alin. 1 și 2 se aplică și în cazul în care condamnatul nu desfășoară o activitate la data aplicării pedepsei.

Modul de executare

Art. 86⁸. — Pe durata executării pedepsei, condamnatul este obligat să îndeplinească toate îndatoririle la locul de muncă, cu următoarele limitări ale drepturilor ce-i revin potrivit legii :

- a) din totalul veniturilor cuvenite, potrivit legii, pentru munca prestată, cu excepția sporurilor acordate pentru activitatea desfășurată în locuri de muncă cu condiții vătămătoare sau periculoase, se reține

o cotă de 15—40%, stabilită potrivit legii, în raport cu cuantumul veniturilor și cu îndatoririle condamnatului pentru întreținerea altor persoane, care se varsă la bugetul statului. În cazul condamnatului minor, limitele reținerii se reduc la jumătate ;

b) drepturile de asigurări sociale se stabilesc în procentele legale aplicate la venitul net convenit condamnatului, după reținerea cotei prevăzute la lit. a) ;

c) durata executării pedepsei nu se consideră vechime în muncă ;

d) nu se poate schimba locul de muncă la cererea condamnatului, decît prin hotărîrea instanței de judecată ;

e) condamnatul nu poate fi promovat ;

f) condamnatul nu poate ocupa funcții de conducere, iar în raport cu fapta săvîrșită nu poate ocupa funcții care implică exercițiul autorității de stat, funcții instructiv-educative ori de gestiune.

Pe durata executării pedepsei, condamnatului i se interzice dreptul electoral de a fi ales.

Instanța poate dispune ca cel condamnat să respecte și una sau mai multe din obligațiile prevăzute în art. 86³.

Pedeapsa se execută la locul de muncă în baza mandatului de executare a pedepsei.

Pe timpul executării pedepsei în unitatea în care cel condamnat își desfășura activitatea la data aplicării pedepsei, contractul de muncă se suspendă.

În cazul executării pedepsei într-o altă unitate decît cea în care își desfășura activitatea condamnatul la data aplicării pedepsei, contractul de muncă încheiat încetează. Pedeapsa se execută fără a se încheia contract de muncă.

Dispozițiile alin. 6 se aplică în mod corespunzător și în cazul condamnatului care nu desfășoară o activitate la data aplicării pedepsei.

În cazul în care cel condamnat la executarea pedepsei la locul de muncă a devenit militar în termen în cursul judecății sau după rămînerea definitivă a hotărîrii de condamnare, pedeapsa se execută la locul de muncă, după trecerea în rezervă a acestuia.

Revocarea executării pedepsei la locul de muncă

Art. 86⁹. — Dacă după rămînerea definitivă a hotărîrii prin care s-a dispus executarea pedepsei la locul de muncă, cel condamnat săvîrșește din nou o infracțiune, înainte de începerea executării pedepsei sau în timpul executării acesteia, instanța revocă executarea pedepsei la locul de muncă. Pedeapsa se aplică potrivit dispozițiilor art. 39 alin. 1 și 2 sau, după caz, ale art. 40.

Dacă infracțiunea ulterioară este săvîrșită din culpă, instanța poate dispune și pentru această infracțiune executarea pedepsei la locul de muncă. În acest caz, revocarea nu mai are loc și pedeapsa se aplică potrivit regulilor pentru concursul de infracțiuni.

Dacă condamnatul se sustrage de la prestarea activității în cadrul unității sau nu-și îndeplinește în mod corespunzător îndatoririle ce-i revin la locul de muncă ori nu respectă măsurile de supraveghere sau obligațiile stabilite prin hotărîrea de condamnare, instanța poate să revoce executarea pedepsei la locul de muncă, dispunînd executarea pedepsei într-un loc de deținere.

Cînd condamnatul nu mai poate presta munca din cauza pierderii totale a capacității de muncă, instanța revocă executarea pedepsei la locul de muncă și, ținînd seama de împrejurările care au determinat incapacitatea de muncă și de dispozițiile art. 72, dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei chiar dacă nu sînt îndeplinite condițiile prevăzute în art. 81 sau 86⁴.

Dacă executarea pedepsei la locul de muncă se revocă potrivit alin. 1 sau 3, pedeapsa aplicată sau, după caz, restul de pedeapsă rămas neexecutat se execută într-un loc de deținere.

Anularea executării pedepsei la locul de muncă

Art. 86¹⁰. — Dacă cel condamnat mai săvîrșise o infracțiune pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii și aceasta se descoperă mai înainte ca pedeapsa să fi fost executată la locul de muncă sau considerată executată, instanța, dacă nu sînt îndeplinite condițiile prevăzute în art. 86⁷ anulează executarea pedepsei la locul de muncă.

Anularea se dispune și în cazul în care hotărîrea de condamnare pentru infracțiunea descoperită ulterior se pronunță după ce pedeapsa a fost executată la locul de muncă sau considerată ca executată. Pedeapsa se stabilește, după caz, potrivit regulilor de la concursul de infracțiuni sau recidivă.

La scăderea pedepsei executate în întregime sau în parte, ori, după caz, la contopirea pedepselor, se aplică dispozițiile privitoare la pedeapsa închisorii, fără a se ține seama dacă una din pedepse se execută la locul de muncă. Pedeapsa astfel stabilită se execută într-un loc de deținere.

Încetarea executării pedepsei

Art. 86¹¹. — Dacă cel condamnat a executat cel puțin două treimi din durata pedepsei, a dat dovezi temeinice de îndreptare, a avut o bună conduită, a fost disciplinat și stăruitor în muncă, instanța poate dispune încetarea executării pedepsei la locul de muncă, la cererea conducerii unității unde condamnatul își desfășoară activitatea sau a condamnatului.

Pedeapsa se consideră executată dacă în intervalul de timp de la încetarea executării pedepsei la locul de muncă și pînă la împlinirea duratei pedepsei, cel condamnat nu a săvîrșit din nou o infracțiune. Dacă în același interval condamnatul a comis din nou o infracțiune, instanța poate dispune revocarea încetării executării pedepsei la locul de muncă; dispozițiile art. 61 și 86¹⁰ alin. 3 fiind aplicabile în mod corespunzător.“

10. Articolul 90 va avea următorul cuprins :

„Condițiile înlocuirii

Art. 90. — Instanța poate dispune înlocuirea răspunderii penale cu răspundere care atrage o sancțiune cu caracter administrativ, dacă sînt îndeplinite următoarele condiții :

a) pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvîrșită este închisoare de cel mult 1 an sau amendă ori s-au săvîrșit infracțiunile prevăzute în art. 208, 213, 215, 223 alin. 1, 224 alin. 1, 227 alin. 1, 229 alin. 1, 231 alin. 1 și 232, dacă valoarea pagubei nu depășește 3.000 lei sau infracțiunea prevăzută în art. 249 alin. 1, dacă valoarea pagubei nu depășește 10.000 lei ;

b) fapta, în conținutul ei concret și în împrejurările în care a fost săvîrșită, prezintă un grad de pericol social redus și nu a produs urmări grave ;

c) paguba pricinuită prin infracțiune a fost integral reparată pînă la pronunțarea hotărîrii ;

d) din atitudinea făptuitorului după săvîrșirea infracțiunii rezultă că acesta regretă fapta ;

e) sînt suficiente date că făptuitorul poate fi îndreptat fără a i se aplica o pedeapsă.

Înlocuirea răspunderii penale nu se poate dispune dacă făptuitorul a mai fost anterior condamnat sau i s-au mai aplicat de două ori sancțiuni cu caracter administrativ. Condamnarea se consideră inexistentă în situațiile prevăzute de art. 38.“

11. Articolul 91 va avea următorul cuprins :

„Sancțiunile cu caracter administrativ

Art. 91. — Cînd instanța dispune înlocuirea răspunderii penale, aplică una din următoarele sancțiuni cu caracter administrativ :

a) mustrarea ;

b) mustrarea cu avertisment ;

c) amenda de la 5.000 la 25.000 lei.“

12. Articolele 92—97 se abrogă.

13. Articolul 109 alineatul 1 va avea următorul cuprins :

„Pedepsele ce se pot aplica minorului sînt închisoarea sau amenda prevăzute de lege pentru infracțiunea săvîrșită. Limitele pedepselor se reduc la jumătate. În urma reducerii, în nici un caz minimul pedepsei nu va depăși 5 ani.“

14. Termenul *unitate militară disciplinară* din Codul penal și din alte legi se înlocuiește cu termenul *închisoare militară*.

Art. II. — Codul de procedură penală se modifică și se completează după cum urmează :

1. Articolul 26 va avea următorul cuprins :

Competența tribunalului militar de mare unitate

„Art. 26. — Tribunalul militar de mare unitate judecă în primă instanță :

1. infracțiunile săvîrșite de militari pînă la gradul de căpitan inclusiv, cu excepția celor date prin lege în competența tribunalului militar teritorial ;

2. următoarele infracțiuni săvârșite de civili :

a) *abrogat* ;

b) infracțiunile contra bunurilor aflate în administrarea sau folosința Ministerului Apărării Naționale, Ministerului de Interne, Serviciului Român de Informații ori a Direcției Generale a Penitenciarelor ;

c) infracțiunile prevăzute în art. 348—354 din Codul penal și cele prevăzute în art. 279 alin. 3 lit. a) și b) și în art. 280 din Codul penal, dacă au avut ca obiect cantități mari sau importante de arme, muniții sau materii explozive ori radioactive ;

3. infracțiunile săvârșite în legătură cu serviciul de către salariații civili din Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, Serviciul Român de Informații ori Direcția Generală a Penitenciarelor, cu excepția celor date prin lege în competența altor instanțe.“

2. Articolul 27 punctul 1 litera a) va avea următorul cuprins :

„a) infracțiunile prevăzute de Codul penal în art. 155—171, 174—177, 190, 212, 218, 219 alin. 3, dacă fapta a avut ca urmare un dezastru, și alin. 4, art. 223 alin. 3, art. 224 alin. 3, art. 225 alin. 3, art. 226, art. 229 alin. 3, art. 231 alin. 3 și 4, art. 232 alin. 3 și 4, art. 248 alin. 2, art. 252, art. 267¹, art. 273 alin. 2, art. 274 alin. 2, art. 275 alin. 3, art. 276, art. 282, 298, 317 și 356—361 ;“

3. Articolul 28 punctul 1 va avea următorul cuprins :

„Tribunalul militar teritorial :

1. judecă în primă instanță :

a) infracțiunile săvârșite de ofițerii superiori ;

b) *abrogat* ;

c) *abrogat* ;

d) infracțiunile menționate în art. 27 pct. 1 lit. a) și b), săvârșite de militari pînă la gradul de căpitan inclusiv, ori săvârșite în legătură cu serviciul de către salariații civili din Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, Serviciul Român de Informații ori Direcția Generală a Penitenciarelor ;

e) infracțiunile săvârșite de judecătorii tribunalelor militare de mare unitate, de personalul operativ din unitățile procuraturilor militare, precum și infracțiunile săvârșite de asesori în timpul cit funcționază la tribunalele militare de mare unitate ;

f) *abrogat* ;

g) infracțiunea de contrabandă, dacă a avut ca obiect arme, muniții sau materii explozive ori radioactive ;“

4. La articolul 140¹, după alineatul 2 se introduce un nou alineat, cu următorul cuprins :

„În cazul în care inculpatul se află internat în spital și din cauza stării sănătății nu poate fi adus în fața instanței, sau în alte cazuri în care deplasarea sa nu este posibilă, plîngerea va fi examinată în lipsa inculpatului, dar numai în prezența apărătorului, căruia i se dă cuvîntul pentru a pune concluzii.“

5. La articolul 159, după alineatul 4 se introduce un nou alineat, cu următorul cuprins :

„În cazul în care inculpatul arestat se află internat în spital și din cauza stării sănătății nu poate fi adus în fața instanței, sau în alte cazuri în care deplasarea sa nu este posibilă, propunerea de prelungire a duratei arestării preventive va fi examinată în lipsa inculpatului, dar numai în prezența apărătorului, căruia i se dă cuvîntul pentru a pune concluzii.“

6. Articolul 209 alineatul 3 va avea următorul cuprins :

„Urmărirea penală se efectuează, în mod obligatoriu, de către procuror, în cazul infracțiunilor prevăzute de art. 155—171, 174—177, 179, 189—191, 212, 225 alin. 3, 226, 236, 252, 254, 255, 257, 265, 266, 267¹, 268, 273—276, 282—285, 299—302, 302², 317 și 356—361 Cod penal, în cazul infracțiunilor arătate în art. 26 pct. 2 lit. b), art. 27 pct. 1 lit. b) și d) și art. 29 pct. 1 lit. b) din acest cod, precum și în cazul infracțiunilor împotriva protecției muncii.“

7. Articolul 226 alineatul 3 se abrogă.

8. Articolul 279 alineatul 2 litera a) va avea următorul cuprins :

„a) instanței de judecată, în cazul infracțiunilor prevăzute de Codul penal în art. 180, 184 alin. 1, art. 193, 205, 206, 210, 213 și 220, dacă făptuitorul este cunoscut. Când făptuitorul este necunoscut, persoana vătămată se poate adresa organului de cercetare penală pentru identificarea lui ;“

9. Articolul 280 alineatul 2 va avea următorul cuprins :

„Dacă infracțiunea săvârșită este dintre cele arătate în art. 279 alin. 2 lit. a), constatările făcute vor fi trimise, la cerere, instanței sesizate prin plîngere.“

10. Articolul 282 și articolul 284 alineatele 3, 4 și 5 se abrogă.

11. Articolul 285 va avea următorul cuprins :

„Plîngerea greșit îndreptată

Art. 285. — Plîngerea prealabilă greșit îndreptată la organul de urmărire penală sau la instanța de judecată se trimite organului competent. În aceste cazuri, plîngerea se consideră valabilă, dacă a fost introdusă în termen la organul necompetent.“

12. Articolul 286 alineatul 1 va avea următorul cuprins :

„Dacă într-o cauză în care s-au făcut acte de cercetare penală se consideră ulterior că fapta urmează a primi o încadrare juridică pentru care este necesară plîngerea prealabilă, organul de cercetare penală cheamă partea vătămată și o întreabă dacă înțelege să facă plîngere. În caz afirmativ, organul de cercetare penală, după caz, continuă cercetarea sau trimite dosarul instanței competente. În caz contrar, transmite actele procurorului în vederea încetării urmăririi penale.“

13. Articolul 345 alineatul 5 va avea următorul cuprins :

„Dacă instanța a dispus înlocuirea răspunderii penale, o dată cu încetarea procesului penal face aplicarea art. 91 din Codul penal.“

14. Articolul 357 alineatul 1 va avea următorul cuprins :

„Dispozitivul trebuie să cuprindă datele prevăzute în art. 70 privitoare la persoana inculpatului, soluția dată de instanță cu privire la infracțiune, indicîndu-se, în caz de condamnare, denumirea acesteia și textul de lege în care se încadrează, iar în caz de achitare sau de încetare a procesului penal, cauza pe care se întemeiază potrivit art. 11, precum și soluția dată cu privire la repararea pagubei. Când instanța face aplicarea art. 86⁷ din Codul penal, dispozitivul va menționa dacă cel condamnat va executa pedeapsa în unitatea unde își desfășoară activitatea sau la altă unitate. Când instanța face aplicarea art. 86¹ din Codul penal, dispozitivul va menționa măsurile de supraveghere, prevăzute în art. 86³ alin. 1, la care trebuie să se supună condamnatul, precum și obligațiile stabilite de instanță potrivit art. 86³ alin. 3.“

15. Articolul 359 va avea următorul cuprins :

„Obligații ale instanței în caz de condamnare cu suspendarea executării pedepsei sau cu executarea pedepsei la locul de muncă

Art. 359. — În caz de condamnare la pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării pedepsei sau cu suspendarea executării pedepsei sub supraveghere ori la executarea pedepsei la locul de muncă, președintele atrage atenția celui condamnat asupra dispozițiilor a căror nerespectare are ca urmare revocarea suspendării sau a executării pedepsei la locul de muncă. În cazul suspendării executării pe-

depsei sub supraveghere, președintele face cunoscut celui condamnat măsurile de supraveghere la care este supus și obligațiile pe care trebuie să le respecte.

Dacă inculpatul nu este prezent și instanța apreciază că nu este necesară chemarea lui, face o comunicare scrisă, în care i se atrage atenția potrivit alineatului precedent.

În toate cazurile în care s-a pronunțat condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei ori cu suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, instanța de executare aduce aceasta la cunoștința unității unde condamnatul își desfășoară activitatea, iar în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere, și organului de poliție din localitatea unde domiciliază condamnatul.“

16. Articolul 379 punctul 2 litera a) va avea următorul cuprins :

„a) achită pe inculpat sau dispune încetarea procesului penal în cazurile prevăzute în art. 11, rectifică indicarea textelor când acestea au fost greșit indicate ; când instanța dispune înlocuirea răspunderii penale, face aplicarea art. 91 din Codul penal, iar când există cazul prevăzut în art. 10 lit. b)¹, face aplicarea art. 18¹ alin. 3 din Codul penal.“

17. Articolul 419 alineatele 2 și 3 se abrogă.

18. Articolul 422¹ va avea următorul cuprins :

**„Punerea în executare a pedepsei
închisorii cu executare
la locul de muncă**

Art. 422¹. — Pedepsa închisorii cu executare la locul de muncă se pune în executare prin emiterea mandatului de executare. Mandatul se emite de instanța de executare, se întocmește în 4 exemplare și cuprinde, pe lângă mențiunile prevăzute în art. 420, care se aplică în mod corespunzător, și următoarele date : denumirea, sediul unității unde se execută pedeapsa, dispoziția de executare a pedepsei către conducerea unității și de reținere și vărsare la bugetul statului a cotei prevăzute de lege.“

19. Articolul 422² alineatul 1 va avea următorul cuprins :

„Pentru aducerea la îndeplinire a mandatului de executare emis, se trimite câte un exemplar unității unde se va executa pedeapsa, condamnatului și organului de poliție din localitatea în care își are sediul unitatea.“

20. Articolul 440 va avea următorul cuprins :

Înlocuirea răspunderii penale

„Art. 440. — În cazul înlocuirii răspunderii penale, executarea muștrării și a muștrării cu avertisment se efectuează conform art. 487, care se aplică în mod corespunzător, iar executarea amenzii se efectuează potrivit art. 442 și 443.“

21. Articolul 441 se abrogă.

22. Articolul 447 va avea următorul cuprins :

**„Revocarea sau anularea
suspendării executării pedepsei**

Art. 447. — Asupra revocării sau anulării suspendării executării pedepsei prevăzute în art. 83 ori în art. 85 din Codul penal sau a suspendării executării pedepsei sub supraveghere, prevăzute în art. 86⁴ ori în art. 86⁵ din Codul penal, se pronunță, din oficiu sau la sesizarea

procurorului, judecătoria sau tribunalul care judecă ori a judecat în primă instanță infracțiunea ce ar putea atrage revocarea sau anularea.

Dacă pînă la expirarea termenului de încercare nu au fost respectate obligațiile civile prevăzute în art. 84 și 86⁴ alin. 1 din Codul penal, partea interesată sau procurorul sesizează judecătoria sau tribunalul care a pronunțat în primă instanță suspendarea, în vederea revocării suspendării executării pedepsei.“

23. Articolul 447¹ va avea următorul cuprins :

**„Revocarea sau anularea
executării pedepsei la locul
de muncă**

Art. 447¹. — Revocarea sau anularea executării pedepsei la locul de muncă, în cazurile prevăzute la art. 86⁹ și 86¹⁰ din Codul penal, se dispune, după caz, de către instanța de executare sau de către instanța corespunzătoare în a cărei rază teritorială se află unitatea unde se execută pedeapsa, ori de către instanța care judecă sau a judecat în primă instanță infracțiunea ce ar putea atrage revocarea sau anularea. Sesizarea instanței se face, din oficiu, de către procuror, de unitate sau de organul de poliție. În cazul prevăzut în art. 86⁹ alin. 4, instanța poate fi sesizată și de către cel condamnat.“

24. Articolul 449 alineatul 2 va avea următorul cuprins :

„Instanța competentă să dispună asupra modificării pedepsei este instanța de executare a ultimei hotărîri sau, în cazul cînd cel condamnat se află în stare de deținere ori în executarea pedepsei la locul de muncă, instanța corespunzătoare în a cărei rază teritorială se află locul de deținere sau, după caz, unitatea unde se execută pedeapsa.“

25. Articolul 450¹ va avea următorul cuprins :

**„Încetarea executării pedepsei
la locul de muncă**

Art. 450¹. — Încetarea executării pedepsei la locul de muncă se dispune de judecătoria în a cărei rază teritorială se află unitatea unde condamnatul execută pedeapsa.

Dispozițiile art. 450 alin. 2, 3 și 4 se aplică în mod corespunzător.

Instanța în fața căreia hotărîrea a rămas definitivă este obligată să comunice unității unde se execută pedeapsa, precum și organului de poliție din localitatea în care își are sediul unitatea, copie de pe dispozitivul prin care s-a dispus încetarea executării pedepsei.“

26. Articolul 453 alineatul 3 va avea următorul cuprins :

„Dispozițiile prezentului articol se aplică și în cazul celui condamnat la executarea pedepsei la locul de muncă. În situația prevăzută la lit. b), executarea pedepsei poate fi amînată pe perioada stabilită de normele legale cu privire la concediul ce se acordă salariaților înainte și după naștere.“

27. Articolul 456 va avea următorul cuprins :

Instanța competentă

„Art. 456. — Instanța competentă să dispună asupra întreruperii executării pedepsei este instanța de executare sau instanța în a cărei rază teritorială se află locul de deținere sau, după caz, unitatea unde se execută pedeapsa la locul de muncă, corespunzătoare în grad instanței de executare.“

28. Articolul 457 va avea următorul cuprins :

**Evidența întreruperii
executării pedepsei**

„Art. 457. — Instanța care a acordat întreruperea comunică de îndată această măsură locului de deținere sau, după caz, unității unde condamnatul execută pedeapsa și organului de poliție, iar dacă întreruperea a fost acordată de instanța în a cărei rază teritorială se află locul de deținere sau unitatea, aceasta comunică măsura luată și instanței de executare.

Instanța de executare, administrația locului de deținere și unitatea unde condamnatul execută pedeapsa țin evidența întreruperilor acordate. Dacă la expirarea termenului de întrerupere cel condamnat la pedeapsa închisorii nu se prezintă la locul de deținere, administrația trimite de îndată o copie de pe mandatul de executare organului de poliție, în vederea executării. Pe copia mandatului de executare se menționează și cît a mai rămas de executat din durata pedepsei. Dacă, la expirarea termenului de întrerupere, cel condamnat la pedeapsa închisorii cu executare la locul de muncă nu se prezintă la unitate, aceasta înștiințează de îndată instanța de executare.

Administrația locului de deținere sau unitatea comunică instanței de executare data la care a reînceput executarea pedepsei.

Timpul cît executarea a fost întreruptă nu se socotește în executarea pedepsei.“

29. Articolul 458 alineatul 2 va avea următorul cuprins :

„Aplicarea dispozițiilor din alineatul precedent se face din oficiu sau la cererea procurorului ori a celui condamnat, de către instanța de executare, iar dacă cel condamnat se află în executarea pedepsei, de către instanța corespunzătoare în grad în a cărei rază teritorială se află locul de deținere sau unitatea unde condamnatul execută pedeapsa la locul de muncă.“

30. Articolul 459 alineatul 1 va avea următorul cuprins :

„Aplicarea amnistiei, cînd intervine după rămînerea definitivă a hotărîrii, precum și aplicarea grațierii se fac de către un judecător de la instanța de executare, iar dacă cel condamnat se află în executarea pedepsei, de către un judecător de la instanța corespunzătoare în a cărei rază teritorială se află locul de deținere sau unitatea unde se execută pedeapsa la locul de muncă.“

31. Articolul 460 alineatul 6 va avea următorul cuprins :

„Dispozițiile alineatelor precedente se aplică și în cazul în care rezolvarea uneia din situațiile reglementate în prezentul titlu este dată în competența instanței în a cărei rază teritorială se află locul de deținere sau unitatea unde cel condamnat execută pedeapsa. Soluția se comunică instanței de executare.“

32. Articolul 479 va avea următorul cuprins :

**Cazuri cînd nu se aplică
procedura specială**

„Art. 479. — Procedura prevăzută în prezentul capitol nu se aplică infracțiunilor săvîrșite de minori.

În cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale se face numai la plîngerea prealabilă a persoanei vătămate, dacă acestea sînt flagrante și săvîrșite în condițiile prevăzute în art. 466,

constatarea săvârșirii lor este obligatorie și se face potrivit art. 467. Procedura de urmărire și judecare prevăzută în acest capitol se aplică numai în cazul infracțiunilor arătate în art. 279 alin. 2 lit. b) și c) și dacă persoana vătămată a introdus în termen de 24 de ore de la săvârșirea infracțiunii flagrante plângerea prealabilă la organul de urmărire penală. În acest scop, persoana vătămată este chemată și întrebată de organul de urmărire penală dacă înțelege să facă plângere în termenul mai sus arătat.“

33. Articolul 483 alineatul 1 va avea următorul cuprins :

„Cauzele în care inculpatul este minor se judecă potrivit regulilor de competență obișnuită, de judecători desemnați de către președintele instanței.“

34. Articolul 504 alineatul 4 va avea următorul cuprins :

„Persoanelor arătate în alin. 1 și 2, care înainte de arestare erau încadrate în muncă, li se calculează la vechimea în muncă și timpul cât au fost arestate, iar persoanelor arătate în alin. 1 li se calculează la vechimea în muncă și timpul cât au executat pedeapsa la locul de muncă.“

Art. III. — Legea nr. 23/1969 privind executarea pedepselor, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează :

1. Denumirea capitolului I⁴ va fi următoarea :

„Executarea pedepsei la locul de muncă“

2. Articolul 30¹ va avea următorul cuprins :

„Art. 30¹. — Pedeapsa se execută la locul de muncă în unitatea — instituție sau agent economic — unde condamnatul își desfășoară activitatea la data aplicării pedepsei, dacă aceasta și-a dat acordul, în temeiul mandatului de executare emis în baza hotărârii judecătorești definitive de condamnare. Pe timpul executării pedepsei, contractul de muncă se suspendă.

În cazul în care prin hotărârea de condamnare s-a dispus ca pedeapsa să fie executată într-o altă unitate decât cea în care cel condamnat își desfășura activitatea la data aplicării pedepsei, contractul de muncă încheiat încetează. Pedeapsa se execută în temeiul mandatului de executare a pedepsei, fără a se încheia contract de muncă.

Dispozițiile alin. 2 se aplică în mod corespunzător și în cazul când cel condamnat nu desfășura o activitate la data aplicării pedepsei.“

3. Articolele 30² și 30³ se abrogă.

4. Articolul 30⁴ va avea următorul cuprins :

„Art. 30⁴. — Din venitul convenit condamnatului, potrivit normelor legale, pentru activitatea desfășurată, unitatea reține și varsă la bugetul statului o cotă stabilită în raport cu venitul, în felul următor :

- a) 20% pentru venitul net pînă la 8.000 lei ;
- b) 25% pentru partea din venitul net cuprins între 8.001—10.000 lei ;
- c) 35% pentru partea din venitul net cuprins între 10.001—12.000 lei ;
- d) 40% pentru partea din venitul net ce depășește 12.000 lei.

Dacă cel condamnat este minor, cotele se reduc la jumătate.

În cazul condamnaților care au, potrivit legii, persoane în întreținere, cotele prevăzute la lit. a), b), c) și d) se reduc la 15%, 20%, 30% și, respectiv, 35%.

5. Articolul 30⁵ va avea următorul cuprins :

„Art. 30⁵. — Condamnatul este obligat să se prezinte la unitatea unde urmează să execute pedeapsa în termen de 5 zile de la primirea mandatului de executare.

Condamnatul este obligat să îndeplinească în mod corespunzător toate îndatoririle pe care le are la locul de muncă, avînd drepturile ce-i revin potrivit legii, cu limitările prevăzute în art. 86⁸ din Codul penal.

Locul de muncă nu se poate schimba la cererea condamnatului, decît prin hotărîrea instanței de judecată.

Condamnatul trebuie să respecte, de asemenea, măsurile de supraveghere și obligațiile stabilite de instanță potrivit art. 86⁸ alin. 3 din Codul penal.“

6. Articolul 30⁶ va avea următorul cuprins :

„Art. 30⁶. — Unitatea comunică instanței de executare data prezentării condamnatului și ține evidența timpului cît acesta lipsește de la locul de muncă, în vederea asigurării executării integrale a pedepsei.

Conducerea unității asigură condamnatului condiții de muncă pentru ca acesta să-și poată îndeplini obligațiile ce-i revin și desemnează, cînd este cazul, un colectiv care va supraveghea conduita condamnatului, sprijinindu-l în vederea îndreptării lui.

Unitatea nu poate desface contractul de muncă al condamnatului pe durata executării pedepsei la locul de muncă, cu excepția cazurilor de revocare și anulare a executării pedepsei la locul de muncă.

Dacă cu prilejul punerii în executare a hotărîrii de condamnare sau în cursul executării se ivesc situații care, independent de voința condamnatului ori a unității, impun schimbarea locului de muncă, unitatea înștiințează pe judecătorul delegat cu executarea.

Primind înștiințarea, judecătorul delegat cu executarea verifică motivele invocate și, după caz, ia măsuri de punere în executare sau de continuare a executării ori sesizează instanța de judecată.“

7. Articolul 30⁷ va avea următorul cuprins :

„Art. 30⁷. — Dacă se ivește o cauză de revocare sau anulare a executării pedepsei la locul de muncă, unitatea sau, după caz, organul de poliție, procurorul ori condamnatul sesizează de îndată instanța competentă potrivit art. 447¹ din Codul de procedură penală.“

8. Articolul 30⁸ va avea următorul cuprins :

„Art. 30⁸. — La expirarea duratei pedepsei, unitatea eliberează condamnatului o adeverință de executare a pedepsei și înștiințează instanța de executare și organul local de poliție.“

Art. IV. — Codul muncii se modifică după cum urmează :

1. Articolul 172 alineatul 3 va avea următorul cuprins :

„Litigiile dintre persoanele încadrate în muncă și unități, în legătură cu încheierea, executarea și încetarea contractului de muncă, sînt litigii de muncă și se soluționează de către instanțele judecătorești sau alte organe prevăzute de lege.“

2. Articolul 173 se abrogă.

3. Articolul 174 va avea următorul cuprins :

„Art. 174. — Sînt de competența instanțelor judecătorești toate litigiile de muncă ce nu sînt date printr-o dispoziție expresă în competența altor organe.“

Art. V. — Codul de procedură civilă se modifică după cum urmează :

1. Articolul 1 punctul 2 va avea următorul cuprins :

„2. Plîngerile împotriva hotărîrilor organelor administrative, în cazurile prevăzute de lege.“

2. Articolele 22¹ și 109¹ se abrogă.

Art. VI. — Legea nr. 58/1968 pentru organizarea judecătorească, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează :

Articolul 23 alineatul 4 punctul 2 litera a) va avea următorul cuprins :

„a) pricinile privind infracțiunile arătate în art. 279 alin. 2 lit. a) din Codul de procedură penală.“

Art. VII. — Legea nr. 59/1968 privind comisiile de judecată, cu modificările ulterioare, Decretul nr. 218/1977 privind unele măsuri tranzitorii referitoare la sancționarea și reeducarea prin muncă a unor persoane care au săvârșit fapte prevăzute de legea penală, cu modificările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei legi se abrogă.

Cauzele aflate, la data intrării în vigoare a prezentei legi, la comisiile de judecată, se trimit judecătorilor în a căror rază teritorială funcționau comisiile.

Hotărârile pronunțate de comisiile de judecată, înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, sînt supuse căilor de atac și termenelor de exercitare prevăzute de legea aplicabilă anterior acestei date.

Art. VIII. — Cauzele aflate în curs de judecată la tribunalele militare la data intrării în vigoare a prezentei legi vor continua să fie judecate de către acestea pînă la rămînerea definitivă a hotărîrilor.

În caz de admitere a recursului, dacă se dispune casarea hotărîrii și trimiterea cauzei spre re-judecare, cauza se va judeca de instanțele competente, potrivit dispozițiilor prezentei legi.

Cauzele privind infracțiunile care au fost scoase din competența organelor procuraturii militare, aflate în curs de urmărire penală la data intrării în vigoare a prezentei legi, trec în competența organelor de procuratură județene. Actele și lucrările de urmărire efectuate rămîn valabile.

Art. IX. — Dacă pedeapsa închisorii pentru care s-a dispus obligarea la muncă corecțională nu a fost pusă în executare sau nu a putut fi executată din motive neimputabile inculpatului pînă la data intrării în vigoare a prezentei legi, instanța care a pronunțat hotărîrea de condamnare va dispune, din oficiu, fie suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, fie înlocuirea pedepsei închisorii cu pedeapsa amenzii, apreciind în raport cu durata pedepsei pronunțate, cu natura faptei și cu persoana făptuitorului.

Suspendarea condiționată a executării pedepsei se poate dispune chiar dacă nu sînt întrunite condițiile prevăzute în art. 81 sau în art. 86¹ din Codul penal.

Amenda se va stabili în limitele și potrivit criteriilor prevăzute în art. 63 din Codul penal.

Art. X. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se suplimentează schemele de organizare a judecătorilor cu cîte trei posturi de judecători și trei posturi de grefieri, a tribunalelor județene cu cîte două posturi de judecători și a Tribunalului municipiului București cu cinci posturi de judecători. De asemenea, se suplimentează schemele de organizare a procuraturilor locale cu cîte două posturi de procurori.

Ministerul Economiei și Finanțelor va introduce modificările corespunzătoare care decurg din prevederile alineatului precedent în indicatorii economico-financiari ai Ministerului Justiției și, respectiv, ai Procuraturii României.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 2 septembrie 1992, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI

academician ALEXANDRU BÎRLĂDEANU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 3 septembrie 1992, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

MARȚIAN DAN

București, 22 septembrie 1992

Nr. 104.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Codului penal, a Codului de procedură penală și a altor legi,
precum și pentru abrogarea Legii nr. 59/1968
și a Decretului nr. 218/1977**

În temeiul art. 77 alin. (1) din Constituția României, promulgăm
Legea pentru modificarea și completarea Codului penal, a Codului de
procedură penală și a altor legi, precum și pentru abrogarea Legii
nr. 59/1968 și a Decretului nr. 218/1977, și dispunem publicarea ei în
Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 19 septembrie 1992.

Nr. 193.

I N A T E N Ţ I A C I T I T O R I L O R !

Prin Hotărîrea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, a fost înfiinţată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaţilor, care are dreptul, conform prevederilor hotărîrii menţionate, la prima publicare a tuturor actelor normative.

Pentru a cunoaşte legislaţia ce a fost adoptată după Revoluţia din Decembrie 1989, pentru a fi informaţi cu privire la dezbaterile parlamentare, pentru a putea contacta partenerul de afaceri pe care îl doriţi, pentru efectuarea formalităţilor de publicitate prevăzute de lege (citaţii, concursuri, pierderi de acte, schimbări de nume, anunţuri ale agenţilor economici, cereri de dobîndire sau de renunţare la cetăţenia română etc.), Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, prin Serviciul relaţii cu publicul şi agenţi economici, Bucureşti, invită societăţile comerciale, întreprinzătorii particulari din ţară şi din străinătate, precum şi pe toţi cei interesaţi, să se adreseze în acest scop zilnic între orele 8,00—15,00, iar vinerea între orele 8,00—13,00, la telefon 11.77.02 sau direct la sediul acestuia din str. Blanduziei nr. 1, sector 2.

Aducem, pe această cale, la cunoştinţă că, începînd cu data de 1 octombrie 1992, preţurile practicate de regie pentru publicaţiile sale, la care puteţi face abonamente la oficiile poştale, sînt următoarele :

	lei/trimestru
● MONITORUL OFICIAL, Partea I, română	1.628
● MONITORUL OFICIAL, Partea I, maghiară (ROMÂNIA HIVATALOS KÖZLÖNYE)	1.628
● MONITORUL OFICIAL, Partea a II-a	9.000
● MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a	443
● MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a	1.650
● COLECŢIA DE LEGI ŞI DECRETE	600
● COLECŢIA DE HOTĂRÎRI ALE GUVERNULUI ŞI ALTE ACTE NORMATIVE	600

Tarifele aplicate pentru publicaţiile prevăzute de lege a fi inserate în „Monitorul Oficial”, de la data de 1 ianuarie 1992, sînt următoarele :

	lei
1. MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a	
— pierderi de acte, de sigilii, schimbări de nume, citaţii emise de instanţele judecătoreşti şi notariatele de stat	per anunţ 500
— acte procedurale ale instanţelor judecătoreşti a căror publicare este prevăzută de lege	per anunţ 700
— extras-cerere pentru dobîndirea sau renunţarea la cetăţenia română	per anunţ 1.200
— anunţ pentru licitaţie în vederea acordării unei concesiuni aprobate de Guvern	per anunţ 1.800
— concursuri de ocupare de posturi didactice în învăţămîntul superior	per cuvînt 10
2. MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a	
— publicarea sentinţei judecătoreşti privind înfiinţarea societăţilor comerciale	per anunţ 5.500
— bilanţuri şi conturi de profit şi pierderi :	
— pentru agenţii economici înfiinţaţi în 1990	per anunţ 4.000
— pentru agenţii economici înfiinţaţi în 1991	per anunţ 3.500
— publicarea modificării capitalului social, urmare a reevaluării fondurilor fixe, conform Hotărîrii Guvernului nr. 26/1992	per anunţ 400
— publicaţii cu prezentare tabelară	per rînd coloană 150
— alte publicaţii ale agenţilor economici, sub formă de text, a căror publicare este prevăzută de lege	per cuvînt 10

Plata publicaţiilor cuprinse în Partea a III-a şi Partea a IV-a se va face prin mandat poştal pe adresa : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. 13 Septembrie — Casa Republicii, sector 5 — Bucureşti, cont decontare 30.98.12.301 B.C.R.—S.M.B. sau cu dispoziţie de plată.

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAŢILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Bucureşti, str. 13 Septembrie — Casa Republicii, sector 5,
cont 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relaţii cu publicul şi agenţi economici, Bucureşti,
str. Blanduziei nr. 1, sector 2, telefon 11.77.02.
Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, Bucureşti, str. Jiului nr. 163, sector 1, telefon 68.55.58.
